

Orde van dienst voor de viering
van Goede Vrijdag, Kruispassen
op 30 maart 2018

in de Lutherse Kerk te Woerden

Wij bidden voor de nood van de wereld en buigen ons voor het mysterie van het Kruis. Ons leven is onder de macht gesteld van de koning der Joden, die vanaf het hout regeert.

Het evangelie van Johannes is een paradox: God regeert in zijn lijden. Durven wij vanavond Hem daarin te volgen, een liefde die tot het uiterste gaat?

De liturgische kleur is paars, kleur van inkeer, boete en rouw.

voorganger: ds. Maarten Diepenbroek

ambtsdrager: Henk Burggraaff

lector: Bas Verberne

organist: Jeroen de Haan

koster: Sijmen Heikoop

De avondmaalstafel is leeg. De dienst begint in stilte.

Stil gebed

Openingsgebed

- v. Bij U, Heer, schuilen wij
- a. **Hoor ons God, en blijf niet ver.**
- v. Hoor ons en kom ons te hulp.
- a. **Gij zijt een schild, een muur om ons heen**
- v. In Uw handen bevelen wij ons leven.
- a. **Onder Uw vleugels schuilen wij.**

Zingen: Psalm 31: 1 t/m 4

1 Op U ver-trouw ik, Heer der he-ren,
Gij die mijn sterk-te zijt.
Om uw ge-rech-tig-heid
wil nim-mer mij de rug toe-ke-ren.
Be-toon mij uw na-bij-heid
en stel mij in de vrij-heid.

2. Hoor toch mijn roepen, hoor mijn klagen,
snel mij te hulp, o God,
maak niet uw knecht ten spot.
De vijand dreigt en legt zijn lagen,
wees mij dan, Gij geduchte,
een burcht om in te vluchten.

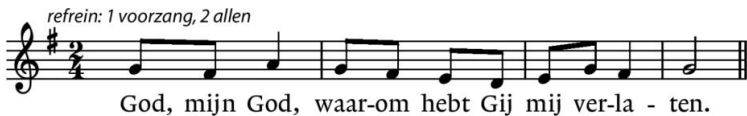
3. Gij zijt mijn rots, Gij wilt mij wezen,
om uwe naam, o Heer,
toevlucht en tegenweer.
Gij leidt mij uit, ik zal niet vrezen.
Al spannen zij hun netten,
Gij zelf zult mij ontzetten.

4. In uwe handen, God almachtig,
beveel ik nu mijn geest.
Mijn hart is onbevreesd.
Ik ben altijd uw trouw indachtig,
mijn God, die als ik schreide
mij troostte en bevrijdde.

De Schrift

Eerste lezing uit de Profeten: Hosea 6: 1-6

Gradualepsalm: 22a

voorzang 1 Mijn God, roep ik overdag, en Gij zwijgt,
ik roep het 's nachts, en Gij laat mij maar roepen.

allen *refrein*

voorzang 2 Onze vaders hadden vertrouwen in U,
vertrouwen en Gij zijt hun redding geweest.

allen *refrein*

voorzang 3 Zij riepen om U en Gij waart hun uitkomst,
en nooit hebt Gij dat vertrouwen beschaamd.

allen:
God, mijn God, waar-om hebt Gij mij ver-la - ten.

voorzang 4 Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,
gehoond door de mensen, veracht door de buurt.

allen *refrein*

voorzang 5 Ik ben bespottelijk in aller ogen,
iedereen lacht me hoofdschuddend uit:

allen *refrein*

voorzang 6 'Hij zocht het bij God, laat die hem dan redden,
laat God hem bevrijden, die houdt toch van hem.'

allen *refrein*

Het lijdensverhaal, afgewisseld met liederen

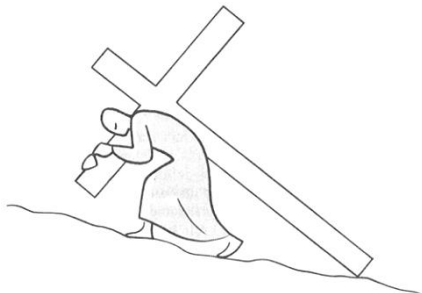
'Gevangen genomen': Johannes 18: 1-11

Zingen: lied 547

1 Met de boom des le-vens we-gend op zijn rug
droeg de He-re Je-zus Go-de goe-de vrucht.
refrein:
Ky-ri - e e - lei - son, wees met ons be-gaan,
doe ons weer ver-rij-zen uit de dood van-daan.

2. Laten wij dan bidden in dit aardse dal,
dat de lieve vrede ons bewaren zal,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.
3. want de aarde vraagt ons om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons op de adem Gods.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.
4. Laten wij God loven, leven van het licht,
onze val te boven in een evenwicht,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.
5. want de aarde jaagt ons naar de diepte toe,
maar de hemel draagt ons, liefde wordt niet moe.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.
6. Met de boom des levens doodzwaar op zijn rug
droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Het verhoor': Johannes 18: 12-27

Zingen: lied 582

2. De laatste drie die Hem behoorden
die sliepen in Getsemane;
en wij, wij waken wel met woorden,
maar gaan niet met Hem mee.

3. Onder het duister van zijn Vader
vernedert Hij zich in het stof,
en niemand, niemand komt Hem nader
daar in de donkere hof.

4. Wij kunnen wel bij Hem verwijlen
met onze woorden en ons lied,
maar kunnen niet zijn lijden peilen,
zijn duisternissen niet.

5. Wij stuwen wel met vrome wensen
en met gebeden om Hem heen.
Maar de verlossing van de mensen
die lijdt Hij heel alleen.

'Jezus voor Pilatus': Johannes 18: 28 – 19: 3

Zingen: lied 586

1 Zie de mens die in zijn lij-den

te - ken werd voor al - le tij-den

van wat lief-de dra-gen kan.

2. Weerloos heeft Hij heel zijn leven
zich aan anderen gegeven –
weergaloos is Hij alleen.

3. Die hem ooit op handen droegen
zijn dezelfde die hem sloegen
en die vroegen om zijn dood.

4. Maar nog is zijn hart bewogen
om hun blinde onvermogen –
stervende pleit hij hen vrij.

'Weg met Hem': Johannes 19: 4-16

Zingen: lied 589

1 O li-chaam van het woord,

dat riep in den be-gin - ne,

nu gaat Gij on-ver-hoord

de mond der aar-de bin-nen.

2 De lip-pen der na-tuur
 zijn ach-ter U ge-slo - ten,
 dit is het laat-ste uur,
 het eer-ste uur der do - den.

3. Zij gaan U tegemoet,
 Gij geeft hun taal en teken,
 Gij geeft hun vlees en bloed,
 zij mogen niet ontbreken.

4. Gij die verzwegen zijt,
 Gij kunt het roepen horen
 van de verleden tijd
 in uw gestorven oren.

‘En zij kruisigden hem’: Johannes 19: 17-30

Zingen: lied 590

1 Nu valt de nacht. Het is vol-bracht:
 de Heer heeft heel zijn le - ven
 voor het men-se - lijk ge-slacht
 in Gods hand ge - ge - ven.

2. De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.

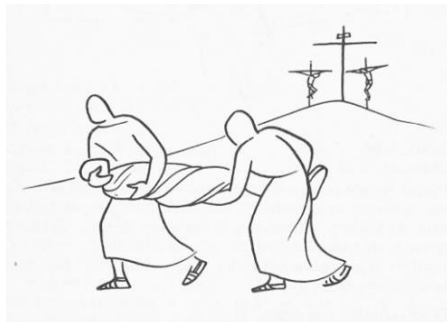
3. Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.

4. 't Is goed, o Heer,
Gij hoeft de eer
van God niet meer te staven.
Leggen wij ons bij U neer,
in uw dood begraven.

5. Hoe wonderlijk,
uitzonderlijk
een sabbat is gekomen:
eens voor al heeft Hij het juk
van ons afgenomen.

'En er was daar een hof': Johannes 19: 31-42

Stilte

De gebeden

Levende God,
U bent de troost van bedroefde mensen,
U bent de kracht van gemartelden,
U bent het licht voor wie in het donker tast,
U bent de toevlucht voor eenzamen,
U bent de hoop voor hongerigen...
Verlaat hen niet,
wees niet afwezig,
zodat hun hoop tevergeefs zou zijn
en hun strijd om op te staan.
Laat de dood,
die laatste, uiterste vijand,
niet het laatste woord.
Voor Israël, uw uitverkoren volk, bidden wij U.
Voor de kinderen van Wet en Profeten,
die ons uw rijk hebben doen verwachten,
die ons uw Naam leerden bezingen,
die de eeuwen door droegen het lijden van de Messias,
die vervolgd werden van Babel tot Auschwitz.
Wij gedenken voor uw aangezicht al die onschuldigen,
die werden weggesleept
in de naam van het christelijk geloof
en omkwamen
door de haat van christenen.
Bewaar onze moeder de synagoge
zodat we met dezelfde hoop uitzien
naar de gerechtigheid en vrede,
de komst van de Messias.

Zingen: Lied 300b

voorganger: God van ons leven, open ons hart
en maak het zo wijd als de wereld
waarover wij roepen als voor onszelf:

refrein allen:

Heer, ont - ferm u!

voorganger: Over het onschuldige bloed op aarde
van alle vermoorden en alle verminkten,
de slachtoffers van haat en verraad:

allen: Heer, ontferm u!

voorganger: Over alle kinderen voor wie geen plaats is,
die worden geboren in oorlogsrmoer,
in armoede, honger en dorst:

allen: Heer, ontferm u!

voorganger: Over wie een zwaar lot moeten dragen,
daklozen, doellozen, eenzame zielen,
geschonden naar lichaam en geest:

allen: Heer, ontferm u!

voorganger: Over degenen die worden vervolgd,
die worden vernederd en gekleineerd,
en die men belastert en schendt:

allen: Heer, ontferm u!

voorganger: Over de mensen die worden vergeten,
door niemand geacht of geborgen,
die te gering zijn om te gedenken:

allen: Heer, ontferm u!

Kruishulde

In stilte wordt er een roos bij het kruis gelegd.

Een tekst om in stilte te overwegen tijdens de kruishulde:

Is het niet huiveringwekkend om elkaar uit te nodigen
hulde te brengen aan een kruis,
één van de ergste folterwerktuigen die de mensheid ooit heeft
gekend?

Daarom is onze hulde allereerst een aanklacht,
een protest tegen zoveel gruwel en onmenselijkheid.
Immers, een marteldood op zich kan nooit een verlossende waarde
hebben.

Jezus heeft zijn kruis dan ook niet omarmd uit liefde voor het lijden.
Nee, het enige wat onverwoestbaar was in Hem,
was zijn liefde voor God en mensen.

Zijn kruis werd getransformeerd tot een teken van zijn zorg en liefde
voor allen die gebukt door het leven gaan,
tot een teken van zijn liefde
voor het leven van ieder van ons.
Alleen dat gebaar van Jezus is onze kruishulde waard,
een ontwapenend symbool van liefdevolle inzet
en van protest tegen alle onrecht, mensen aangedaan.
Jezus' dood lijkt een historische nederlaag,
maar Pasen zal ons overtuigen dat het ten diepste
een overwinning is. (naar E. Schillebeeckx)

Slotgebed

voorganger: In uw handen Heer, Heer mijn God, beveel ik mijn geest.
allen: In uw handen, Heer mijn God, beveel ik mijn geest.
voorganger: U, o Heer, die ons verlost hebt, God in waarheid,
allen: In uw handen, Heer mijn God, beveel ik mijn geest.
voorganger: Bewaar ons als uw oogappel, Heer,
allen: In de schaduw van uw vleugels schuilen wij.
Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van het kwade.
Amen.

Wij verlaten in stilte de kerk.

Misschien willen sommigen nog wat nablijven, om bijvoorbeeld een lichtje te branden bij het kruis. Anderen gaan liever naar huis.
Voelt u zich vrij om op uw eigen moment huiswaarts te keren.